

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422202153
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4422202153.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Adriany Kálmánovej, v právnej veci navrhovateľa: G. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XX/XX, O. N., právne zastúpený: JUDr. Ema Zacharová, advokát s.r.o., so sídlom Forgáčova bašta 5676/7, Nové Zámky, IČO: 47 237 023, proti zapísaným vlastníkom na liste vlastníctva: 1/ B. G., 2/ W. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/XX, O. N., 3/ B. G., 4/ Poľnohospodárske družstvo, so sídlom Družstevná 29/1264, Veľký Kýr, IČO: 00 698 989, a proti: 5/ Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Nám. SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, 6/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, o potvrdenie vydržania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 24. novembra 2022, č. k. 15Vyd/1/2022-52, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením zo dňa 24. novembra 2022, č. k. 15Vyd/1/2022-52, pri právnom posúdení podľa § 40 ods. 1, § 46 ods. 1, § 134 ods. 1, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 359d ods. 2, § 359e ods. 1, 2, § 359f ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) zamietol návrh na začatie konania o potvrdení vydržania. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným prvoinštančnému súdu dňa 19.05.2022 domáhal vydania uznesenia o potvrdení vydržania vlastníckeho práva vo svoj prospech k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v obci O. N., v kat. území O. N., zapísaným Okresným úradom, odbor katastrálny na: a) LV č. XXXX ako parcela reg. C, parcelné číslo: 864 - orná pôda vo výmere 333 m² a to na podiel vlastníka B2 v pomere 1/3 k celku, b) LV č. XXX ako parcela reg. C, parcelné číslo: 863 - vinica vo výmere 681 m² a to na podiel vlastníka B2 v pomere 1/3 k celku, c) LV č. XXXX ako parcela registra E, parcelné číslo: 849 - orná pôda vo výmere 1726 m², č. 850 - orná pôda vo výmere 1536 m², č. 851 - orná pôda vo výmere 457 m² a to na podiel vlastníka B1 v pomere 1/3 k celku. Svoj návrh dôvodil tým, že na základe dedičského rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn.: 12D/158/2020, Dnot/57/2020 zo dňa 09.09.2020 nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v obci O. N., kat. územie O. N., zapísaným Okresným úradom, odbor katastrálny na LV č. XXXX v pomere 1/3 k celku, LV č. XXX v pomere 2/3 k celku a LV č. XXXX v pomere 2/3 k celku. Navrhovateľ na preukázanie splnenia podmienok vydržania podielov vlastníka označeného na uvedených listoch vlastníctva (pozri bod 1/ odôvodnenia tohto uznesenia) ako B. G., resp. B. G. bez uvedenia dátumu narodenia alebo iného identifikačného údaju uviedol, že menovaný vlastník bol synom Y. G. a W. G., rod. Z., ktorí boli navrhovateľovými prarodičmi. Bratom B. G. bol O. G., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX. O. G. mal dvoch synov a to Q. G., ktorý zomrel bezdetný a S. G., nar. XX.XX.XXXX,

zomrelého dňa XX.XX.XXXX, ktorý bol otcom navrhovateľa. Ďalej navrhovateľ uviedol, že O. G. (jeho starý otec) v stratenom zemianskom liste zanechal polia, ktoré patrili rodine, práve navrhovateľovi, ktorý sa mal o tieto polia starať a nakladať s nimi ako sa rozhodne. Navrhovateľ ďalej v návrhu uviedol, že podľa posledných zápisov v pozemkovoknižnej vložke č. 683 parcely č. 849, 850, 851, 863 a 864 vlastnili B. G., nar. XX.XX.XXXX v pomere 1/3 k celku, B. M., nar. XX.XX.XXXX v pomere 1/3 k celku a W. M., rod. G., nar. XX.XX.XXXX v pomere 1/3 k celku. W. M., rod. G. bola sestrou O. G. a B. G.. Po smrti jej manžela B. M., nar. XX.XX.XXXX na základe dedičského rozhodnutia D 89/1973 z februára 1973 sa stala jedinou dedičkou manžela, a teda nadobudla aj jeho podiel vlastníckych práv k vyššie uvedeným parcelám. Po smrti W. M., rod. G., ktorá zanechala závet sa na základe dedičského rozhodnutia D 1315/1974 z novembra 1974 stal jediným dedičom po poručiťke S. G., nar. XX.XX.XXXX (otec navrhovateľa).

3. Splnenie podmienok vydržania navrhovateľ ďalej dôvodil tým, že vinicu aj ostatné pozemky ku ktorým žiada potvrdenie vydržania v celosti užívali jeho právni predchodcovia ešte skôr ako neb. B. G. odišiel do vojny, resp. zomrel. V rodine bolo dohodnuté, že uvedené pozemky prejdú v spornej časti do vlastníctva navrhovateľa, avšak uvedené nebolo nijako písomne dohodnuté, nakoľko podiel vlastníka B. G. nebol vysporiadaný. Na preukázanie užívania pozemkov jeho právnymi predchodcami predložil navrhovateľ čestné vyhlásenie susedov zo dňa 04.10.2021, v ktorom podpísaní susedia vyhlasujú, že S. G., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX a jeho rodina užívali nehnuteľnosti zapísané Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor na LV č. XXXX, LV č. XXX odkedy si oni pamätajú a to až do jeho smrti a po smrti ich ďalej užíval jeho syn G. G.. Zároveň uviedli, že susedmi sú už viac ako 50 rokov. Pokiaľ ide o označenie Poľnohospodárskeho družstva vo Veľkom Kýre ako účastníka konania, navrhovateľ udáva, že na základe dedičského rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn.: 12D/158/2020 sa stal okrem iného aj vlastníkom pozemkov v obci O. N., zapísaných Okresným úradom, odbor katastrálny na LV č. XXXX v pomere 2/3 k celku. Predmetný podiel následne odpredal vyššie uvedenému poľnohospodárskemu družstvu, pričom nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním sa domáha iba voči vlastníkovi zapísanému na uvedenom liste vlastníctva ako B1 v pomere 1/3 k celku.

4. Súd prvej inštancie preskúmaním návrhu, resp. splnenia podmienok či navrhovateľ osvedčil, že nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním (v súlade s ustanovením § 359e ods. 1 CMP) dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia podľa § 359f ods. 1 CMP a návrh na začatie konania o potvrdení vydržania zamietol. Súd považoval za osvedčené, že právni predchodcovia navrhovateľa užívali nehnuteľnosti, ktorých vydržania sa navrhovateľ domáhal, viac ako 10 rokov, čím by navrhovateľ spĺňal predpoklady trvania držby. Súd však zameral dokazovanie na osvedčenie predpokladu oprávnenej držby, resp. dobromyseľnosť držby predmetných nehnuteľností (špecifikovaných v bode 1/ odôvodnenia tohto uznesenia) navrhovateľom alebo jeho právnymi predchodcami. Na základe predložených dôkazov a navrhovateľom uvedených skutočností súd v tejto časti dospel k záveru, že navrhovateľ, resp. jeho právni predchodcovia, ako držiteľia uvedených nehnuteľností mali, resp. mohli mať pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od nich rozumne požadovať počas užívania nehnuteľnosti pochybnosti o tom, že im vec patrí a či sú jej vlastníkom. Z výpisov jednotlivých listov vlastníctva totiž jednoznačne vyplýva, že ako vlastník nehnuteľností v pomere 1/3 k celku je zapísaný B. G., resp. B. G.. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj samotný navrhovateľ v odôvodnení svojho návrhu, keď uviedol, že podiel vlastníka B. G. nebol vysporiadaný, a preto nebolo možné v tejto časti previesť vlastnícke práva na navrhovateľa (pozri bod 1.3/ odôvodnenia tohto uznesenia). Súd poukazuje aj na skutočnosť, že uvedené mohol navrhovateľ najneskôr zistiť a riešiť v dedičskom konaní vedenom po jeho otcovi, po ktorom dedil zvyšné podiely zapísané na rovnakých listoch vlastníctva ako podiely ktorých vydržania sa domáha. Z uvedeného potom vyplýva, že navrhovateľ musel mať vedomosť o tom, že nehnuteľnosti v časti ktorej sa domáha ich vydržania užíval bez právneho dôvodu, resp. ich užívali bez právneho dôvodu už jeho predkovia. Skutočnosť, že si jeho právni predchodcovia časť predmetnej nehnuteľnosti ohradili a túto užívali neznamená, že ich držba pozemku bola oprávnená, že boli dobromyseľní a taktiež táto skutočnosť nepreukazuje ich vlastnícke právo k predmetnej časti nehnuteľnosti (resp. titul jeho nadobudnutia). V prípade, že by súd pracoval s hypotézou, že právni predchodcovia navrhovateľa nadobudli tieto nehnuteľnosti, súd má za to, že aj v zmysle staršej právnej úpravy bolo potrebné, aby právne úkony týkajúce sa nehnuteľností mali písomnú formu, pričom navrhovateľ nepredložil súdu žiadne dôkazy preukazujúce titul nadobudnutia k predmetným častiam nehnuteľností. Súd ďalej uvádza, že v danom prípade nebol osvedčený ani žiadny domnelý prechod (či prevod) vlastníckeho práva, nebolo v konaní nijako osvedčené (dokonca ani zistené), kto sú právni nástupcovia (dedičia) po zapísanom vlastníkovi B. resp. B. G., či je jedným z nich navrhovateľ, resp. jeho právni predchodcovia.

5. Záverom súd uviedol, že je nepostačujúce, aby navrhovateľ v návrhu vo vzťahu k osobe, ktorej vlastníctvo k prejednávanej nehnuteľnosti vyplýva z listu vlastníctva tvrdil, že je jej právnym nástupcom bez akéhokoľvek predloženého, či označeného dôkazu, objektivizujúceho jednostranné tvrdenia navrhovateľa. Nie je ani prípustné prenášať takúto aktivitu či zodpovednosť na súd, dôvodiac povinnosťou súdu zistiť skutočný stav veci v zmysle § 32 CMP a dôvodiac princípom materiálnej pravdy. V predmetnom druhu konania má zodpovednosť za výsledok konania navrhovateľ (keď konanie možno začať len na návrh), pričom z ustanovenia § 359e ods. 2 CMP vyplýva, že pokiaľ navrhovateľ neosvedčí, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, súd návrh na začatie konania o potvrdení vydržania zamietne. Navrhovateľ musí v konaní preukázať, že jeho návrh je dôvodný, čo v danom prípade, po preskúmaní návrhu súdom, nebolo možné konštatovať.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie, navrhujúc, aby odvolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Nové Zámky, spisová značka 15Vyd/1/2022 zo dňa 24.11.2022 vo výroku I. a aby vec vrátil Okresnému súdu Nové Zámky na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že v rámci konania a rozhodovania súdu prvej inštancie: konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že v návrhu podrobne popísal jeho rodinný vzťah k B. resp. B. G., a to skutočnosť, že bol bratom jeho starého otca O. G. a že zomrel slobodný a bezdetný v prvej svetovej vojne, čo dokazuje predložený úmrtný list. Práve preto sa dohodol navrhovateľov starý otec O. s bratom B. o majetku, pričom táto dohoda nadväzovala na to, čo povedal ich otec, teda navrhovateľov prastarý otec, a to, že pokračovateľom rodu v pozemkových veciach bude O. G.. Podľa toho sa rodina aj ďalších 100 rokov správala. V čase 1. svetovej vojny, teda v čase kedy B. G. odchádzal na vojnu sa dohodol s bratom O., resp. vyslovil, že tak ako hovoril ich otec, pokračovateľom rodu v pozemkových veciach bude jeho brat O., teda starý otec navrhovateľa, ktorý toto akceptoval a podľa toho sa aj celý život správal a obhospodaroval tento majetok. V tom čase platilo uhorské obyčajové právo, ktoré umožňovalo nadobudnutie vlastníctva vydržaním a vydržacia doba bola 32 rokov. Starý otec navrhovateľa O. vstúpil do dobromyseľnej držby počas vojny pred narukovaním jeho brata B. a následne bola dobromyseľná držba aj ostatných právnych predchodcov navrhovateľa. Tak podľa tohto práva, ako aj stredného občianskeho zákonníka, ale aj Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. apríla 1983, resp. od 1. januára 1992 bolo zabezpečenie ochrany tzv. nedoloženým právnym vzťahom vyplývajúcim z neperfektných, resp. neformálnych úkonov s tým, aby sa za splnenia zákonných podmienok uviedli do súladu so skutočným stavom, a to v prípadoch, keď sa ľudia nesprávali presne v zmysle zákonných ustanovení. Počas celého uvedeného časového obdobia bolo obvyklé, že si ľudia medzi sebou predávali, odčleňovali a zamieňali nehnuteľnosti na základe zmlúv, ktoré boli uzavreté ústne. Z citácie § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevyplýva, že držba môže byť oprávnená len vtedy, keď držiteľ vstúpil do držby spôsobom, ktorý bol v súlade s platnými právnymi predpismi. Takýto výklad totiž nelegitímne obmedzuje možnosť nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním. O. G. v roku 1980, teda rok pred svojou smrťou, nadiktoval priložený zemiansky list v maďarskom jazyku, v ktorom uviedol, že mali mnoho polí, mnoho vzalo družstvo a uviedol, aby si navrhovateľ G. G. nechal všetky polia a nakladal s nimi ako sa rozhodne.

9. Navrhovateľ a jeho právni predchodcovia neužívali predmetné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, ale užívali ich ako ich rodinný majetok, čo súd v tomto prípade nijakým spôsobom neodlíšil od neoprávnenej držby. V odôvodnení zamietnutia návrhu sa súd opiera o absenciu písomnej formy zmluvy, na základe ktorej mal navrhovateľ resp. jeho právni predchodcovia nadobudnúť vlastnícke právo. Toto však nie je možné spravodlivo požadovať ani od navrhovateľa ani jeho právnych predchodcov. Je potrebné rozlišovať dobu v ktorej sa úkony vykonali. Je pochopiteľné, že iná bola situácia v rokoch vojnových a povojnových a iná je dnes. Takáto písomná zmluva by musela byť uzatvorená so zapísaným vlastníkom B. G., ktorý zomrel v 1. svetovej vojne, a teda staršia ako 100 rokov. Pre krátkosť času a zložitosť doby však žiadny doklad, teda aspoň podľa jeho vedomostí, nespísali. Je zrejmé, že v tomto období nebolo bežnou praxou uzatvárať písomné dohody ohľadom prevodu vlastníckeho práva alebo

ohľadom užívania vlastníctva, najmä pokiaľ išlo o rodinného príslušníka a obhospodarovanie rodinného majetku. Odvolateľ na margo odôvodnenia súdu, že uvedené skutočnosti mohol navrhovateľ najneskôr zistiť a riešiť v dedičskom konaní vedenom po jeho otcovi, poznamenal, že to, že navrhovateľ neriešil vec skôr neznamená, že vlastníkom nebol. Navrhovateľ v dedičskom konaní nijako nevedel vyriešiť usporiadanie predmetných podielov do svojho vlastníctva, keďže ich už vlastnil, iba nemal o tom zápis v katastri a nevedel ako to dosiahnuť. Práve zmyslom inštitútu vydržania je riešenie presne takýchto situácií, kedy zápis v katastri nehnuteľností je iný ako je reálny stav. Je pritom právne irelevantné, že navrhovateľ mohol vec vydržaním riešiť už skôr. Podaniu takéhoto návrhu predchádza časovo náročné hľadanie a zhromažďovanie rôznych písomností a dokladov. Vzhľadom na to, že predmetom návrhu je majetok rodiny navrhovateľa a jeho právnych predchodcov, navrhovateľ sa nedomnieval a ani nemohol domnievať, že tieto nehnuteľnosti užíva bez právneho dôvodu, čo vyplýva aj z okolností v návrhu popísaných. Navrhovateľ predmetné nehnuteľnosti užíval ako vlastné tak ako ich užíval ako vlastné jeho otec a predtým jeho starý otec, a k dnešnému dňu to je už viac ako 100 rokov. Právni predchodcovia navrhovateľa, konkrétne už jeho starý otec a potom aj jeho otec mali predmetné podiely v dobromyseľnej držbe ako vlastníci.

10. V závere odvolania uviedol, že považuje za nespravodlivé a v rozpore s výkladom už citovaných predpisov, skutkovým popisom situácie, doloženými listinami a čestnými vyhláseniami, konštatovanie súdu, že navrhovateľ musel mať vedomosť o tom, že nehnuteľnosti v časti ktorej sa domáha ich vydržania užíval bez právneho dôvodu. Ide o arbitrálne, ničím nepodložené tvrdenie. Navrhovateľ a ani jeho predchodcovia, nebol nikdy rušený vo vlastníctve a ide o rodinný majetok ku ktorému vlastníctvo žiadna iná osoba zapísaná nemala. Uvedené skutočnosti potvrdzujú, že nie je možné, aby si ktokoľvek mohol oprávnené nárokovať predmetné podiely, a že by mohlo dôjsť k akémukoľvek ohrozeniu vlastníckych alebo iných práv inej osoby voči podielom, ktoré sú predmetom návrhu.

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Civilný mimosporový poriadok bol zák. č. 68/2021 Z. z. novelizovaný s účinnosťou od 01.05.2021, ktorým bolo zavedené konanie o potvrdení vydržania (§ 359a až § 359k CMP).

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania tento má obsahovať aj osobitné náležitosti (§ 359d ods. 2 CMP), a to predovšetkým pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov na ich preukázanie. Znamená to opísanie rozhodujúcich skutočností do takej hĺbky (podrobností), aby z nich tvrdené právo navrhovateľa vyplývalo. Ide o skutočnosti, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil všetky predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva. Pri prvom predpoklade oprávnenej držby musí navrhovateľ uviesť skutočnosti, od ktorých odvodzuje svoju dobromyseľnosť, ako jeho presvedčenie, že nekoná bezprávne, keď si prisvojuje určitú vec. Nestačí však subjektívne presvedčenie držiteľa, že mu vec patrí, ale dobromyseľnosť sa hodnotí objektívne. Rozhodujúce je, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte rozumne požadovať, mal, resp. mohol mať alebo nemal, prípadne nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Oprávnená držba sa môže zakladať na domnelom (putatívnom) právnom dôvode alebo na neplatnom právnom dôvode (R 44/1996). Navrhovateľovi preto nestačí v návrhu na začatie konania len uviesť, o aký právny titul opiera svoju dobromyseľnosť, ale musí uviesť aj iné skutočnosti, z ktorých vyplýva, že v čase uchopenia sa držby bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný a túto dobromyseľnosť si zachoval počas celej rozhodujúcej doby. Na preukázanie

všetkých tvrdených skutočností by mal navrhovateľ označiť dôkazy a pokiaľ ide o listinné dôkazy, tak by ich mal k návrhu aj pripojiť (§ 26 ods. 1 CMP).

17. Konanie o potvrdení vydržania pozostáva z dvoch fáz. Prvá fáza je konanie o vydaní vyzývacieho uznesenia a druhá po vydaní vyzývacieho uznesenia. V rámci prvej fázy konania súd návrh zamietne ak zistí, že nie sú splnené podmienky pre vydanie vyzývacieho uznesenia, teda skúma či navrhovateľ osvedčil splnenie predpokladov vydržania. Vychádza pritom z opísania skutkových okolností navrhovateľom v návrhu a ním označených, predložených dôkazov.

18. V preskúmvanej veci navrhovateľ tvrdil, že sporné nehnuteľnosti v celosti užívali jeho právni predchodcovia ešte skôr ako ich vlastník B., resp. B. G. zomrel. Nebohý vlastník B. G. bol synom navrhovateľových prarodičov, teda Y. G. a W. G., rod. Z.. B. G. bol bratom O. G., ktorý mal dvoch synov a to Q. G. (ktorý zomrel ako bezdetný) a S. G., ktorý bol navrhovateľov otec. O. G., resp. navrhovateľov starý otec zanechal polia, ktoré patrili rodine, navrhovateľovi a to prostredníctvom strateného zemianskeho listu. Súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania o potvrdení vydržania z dôvodu, že navrhovateľ neosvedčil oprávnenosť držby, resp. dobromyseľnosť držby sporových nehnuteľností. Súd prvého stupňa zároveň uviedol, že navrhovateľovo tvrdenie, že je právnym nástupcom vlastníka sporových nehnuteľností, ktorého vlastníctvo vyplýva z listov vlastníctva, je nepostačujúce. Navrhovateľ danú skutočnosť tvrdil bez akéhokoľvek predloženého, či označeného dôkazu, a preto prvoinštančný súd uvedené posudzoval len ako jednostranné tvrdenia navrhovateľa. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie. Uviedol, že navrhovateľ a jeho právni predchodcovia užívali sporné nehnuteľnosti ako ich rodinný majetok. Poznamenal, že písomnú zmluvu, ktorou by doložil dobromyseľnosť svojej držby, nie je možné spravodlivo požadovať ani od navrhovateľa ani jeho právnych predchodcov. Je potrebné rozlišovať dobu v ktorej sa úkony vykonali. Takáto písomná zmluva by musela byť uzatvorená so zapísaným vlastníkom B. G., ktorý zomrel v 1. svetovej vojne, a teda staršia ako 100 rokov. Navrhovateľ v dedičskom konaní nijako nevedel vyriešiť usporiadanie podielov sporných nehnuteľností do svojho vlastníctva, keďže ich už vlastnil, iba nemal o tom zápis v katastri a nevedel ako to dosiahnuť.

19. Na konanie o potvrdení vydržania je príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza nehnuteľnosť, ktorá sa má vydržať. Návrh na začatie konania je oprávnený podať ten, kto o sebe tvrdí, že vydržaním nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Účastníkom konania má byť aj ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka. Aj v prípade neznámych vlastníkov je účastníkom aj Slovenský pozemkový fond, resp. Lesy SR, š. p.

20. Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania musí okrem všeobecných náležitostí návrhu obsahovať opísanie skutočností, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, označenie nehnuteľnosti podľa údajov z katastra nehnuteľností a označenie dňa, kedy navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Skutočnosti podľa predchádzajúcej vety musí navrhovateľ zároveň osvedčiť. Keďže ide o mimosporové konanie v zmysle Civilného mimosporového poriadku, súd je oprávnený vykonať aj také dôkazy, ktoré navrhovateľ nenavrhol alebo nedoložil.

21. Navrhovateľovi v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania nepostačuje len uviesť, o akú skutočnosť opiera svoju dobromyseľnosť, ale musí uviesť aj iné, a to také skutočnosti, z ktorých vyplýva, že v čase uchopenia sa držby bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu nehnuteľnosti patria a túto dobromyseľnosť si zachoval počas celej rozhodujúcej vydržacej doby. Predmetom dokazovania však nemôže byť dobromyseľnosť ako vnútorné presvedčenie subjektu, ale len skutočnosti vonkajšieho sveta, z ktorých možno dôvodiť presvedčenie nadobúdateľa o dobromyseľnosti, že mu vec alebo právo patrí.

22. Odvolací súd ďalej nad rozsah záverov súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobca neosvedčil, že on sám nadobudol vlastnícke právo orginárnym spôsobom - vydržaním.

23. Podľa § 359c ods. 1 CMP, návrh na začatie konania o potvrdení vydržania je oprávnený podať ten, kto o sebe tvrdí, že vydržaním nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

24. Podľa § 359d ods. 2 CMP, návrh na začatie konania o potvrdení vydržania musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podania opísanie skutočností, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, označenie nehnuteľnosti podľa údajov z katastra nehnuteľností a označenie dňa, keď navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Skutočnosti podľa prvej vety musí navrhovateľ osvedčiť.

25. Oprávneným subjektom na podanie návrhu na potvrdenie vydržania je ten, kto tvrdí, že vydržaním nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Táto podmienka splnená v tomto konaní bola, pretože navrhovateľ tvrdil, že nadobudol vlastníctvo vydržaním dňa 08.02.2020.

26. Osvedčenie skutočnosti, že ide práve o navrhovateľa, ktorý v slede časových súvislostí nadobudol vlastníctvo vydržaním, je iná otázka. Ak malo byť nadobudnuté vlastníctvo navrhovateľa dňa 08.02.2020, potom v podmienkach potrebnej 10 ročnej vydržacej doby pre nehnuteľnosť by podmienky vstupu do oprávnenej držby navrhovateľa alebo jeho predchodcu museli byť datované k roku 2010, čo v rámci svojich tvrdení navrhovateľ nijako neosvedčoval. Návrh na potvrdenie vydržania vo všeobecnosti neúspešne podá ten navrhovateľ, ktorý síce tvrdil, že on sám nadobudol vlastnícke právo vydržaním, avšak uvedené tvrdenie neosvedčí. Tak tomu bolo aj v tomto prípade, keď v samotnom návrhu navrhovateľ popisoval a osvedčoval držbu majúcu viesť k vydržaniu u osôb (právnych predchodcov) za obdobie dlhšie ako niekoľko desaťročí, pričom z pohľadu hodnoverného osvedčenia tvrdení navrhovateľa možno považovať za rozpor, že práve navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo vydržaním až v roku 2020. Inými slovami, konanie o potvrdenie vydržania nie je konaním potvrdzujúcim vydržanie (nadobudnutie vlastníctva) právnych predchodcov v minulosti. Ak právny predchodca nadobudol vlastnícke právo nehnuteľnosti vydržaním v minulosti, potom jeho právny nástupca mohol nadobudnúť vlastníctvo dedením (delačný dedičský systém), ale nie vydržaním. Samozrejme, konanie o potvrdenie vydržania tvrdiaceho navrhovateľa umožňuje započítať oprávnenú držbu jeho právneho predchodcu, podmienkou však je, že samotné originárne nadobudnutie nehnuteľnosti je spojené s navrhovateľom, čo v tomto prípade osvedčené nebolo.

27. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že navrhovateľ už v prvej fáze konania neosvedčil splnenie všetkých predpokladov na vydržanie, a to predovšetkým právny titul, od ktorého odvodzuje dobromyseľnosť pri vstupe do držby svojich právnych predchodcov ako aj neosvedčenie (rozporupnosť) ohľadne tvrdenia, že sám navrhovateľ v roku 2020 nadobudol vlastnícke právo vydržaním. Z uvedeného preto neboli splnené podmienky pre vydanie vyzývacieho uznesenia.

28. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že prvoinštančný súd správne vyhodnotil tvrdenia navrhovateľa, že je právnym nástupcom nebohého vlastníka sporných nehnuteľností, ktorého vlastníctvo vyplýva z listov vlastníctva, ako jednostranné. Navrhovateľ ani v odvolaní dostatočným spôsobom nepreukázal uvedenú skutočnosť a súdu rovnako nepredložil, či neoznačil dôkazy preukazujúce správnosť jeho tvrdení.

29. Odvolací súd z týchto dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).